

Tims standaard

aflevering 7: de sterke handen

door Tim Verbeek

De standaard is de serie over wat normaal is in het hedendaagse bridge. Een oplossing voor al die bridgediscussies die beginnen met 'het is toch normaal', 'common sense' en 'de hele wereld speelt het zo'. Deze reeks is bedoeld voor de situaties die je niet met je partner afgesproken hebt. Afspraken binnen partnerships gaan altijd boven wat 'iedereen speelt'. Maar als je toevallig met je partner iets niet besproken hebt, kun je terugvallen op deze artikelen.

In elke aflevering wordt niet alleen behandeld wat standaard is maar ook wat veel gespeeld wordt, zowel goed als slecht, en wat een geavanceerdere afspraak is. Deze keer gaan we het hebben over sterke handen: hoe open je ze, wat zijn de standaardafspraken en wat zijn conventies die veel gespeeld worden.

De 2♣-opening

Met wat voor handen open je 2♣? Eigenlijk wil je *nooit* 2♣ openen; het bieden zit meteen op een hoog niveau en rustig uitzoeken wat het juiste contract moet zijn, zit er niet meer in. Het liefst open je 2♣ alleen met eenkleurenspeellen of heel sterke tweekleurenspeellen. Een paar voorbeelden:

- 1♠ AH965 ♥3 ♦AV83 ♣AHB
- 2♣ AHB98 ♥2 ♦AB ♣AVB83
- 3♣ AHB10432 ♥AH2 ♦A10 ♣6

Het is vrij standaard enkel hand 3 sterk te openen. Je hebt 9,5 slag in handen en je kunt deze hand makkelijk aangeven. De andere twee handen zijn een stuk minder prettig om te bieden. Een 5-5 of een 5-4 komt slecht uit de verf.

Laten we voorbeeld twee nemen. Je opent 2♣ en partner biedt 2♦, jij herbidt 2♣ en partner heeft ♥HB10xx en besluit 3♥ te bieden. Nu moet je gaan gokken; ga ik mijn 5-5 vertellen of kies ik eieren voor mijn geld en ga ik voor 3SA. Je voorkomt dit probleem

door 1♠ te openen, partner biedt 1SA en je kunt 3♣ herbidden. Er zit natuurlijk een klein nadeel aan. Partner zou een lage heer kunnen hebben en passen op 1♠ waardoor je de manche mist. Maar dit risico is veel kleiner dan dat je verkeerd terecht komt door 2♣ te openen. Daarom is het standaard alléén met opgelegde kaarten sterk te openen.

Semi-forcings

Semi-forcing met een lage kleur bestaat al een tijdje niet meer en ik vond het ook altijd vreemd. Je denkt negen slagen te kunnen halen met klaveren of ruiten als troef maar als er negen slagen zijn in een lage kleur, dan zijn er meestal ook negen slagen in SA. Soms heb je daar een (niet on)gunstige start voor nodig. Een risico dat het nemen waard is.

Daar waar een semiforcing laag niet meer bestaat, is hetzelfde nog niet gebeurd met de semiforcing hoog. En dat is ook logisch, 2♠ is nog lang niet de manche. In de top zijn we hier wél vanaf gestapt. Het nadeel van semiforcing te spelen is dat je gedwongen wordt hoger te bieden met sterke handen.

2♣ pas 2♦ pas
2♠

Stel dat in dit biedverloop 2♠ niet forcing is dan ben je gedwongen met ♠HB8743 ♥AHB4 ♦AH ♣A na 2♦3♣ te bieden. Maar daarvoor heb je liever betere schoppen. Dit alternatief maakt het enigszins speelbaar:

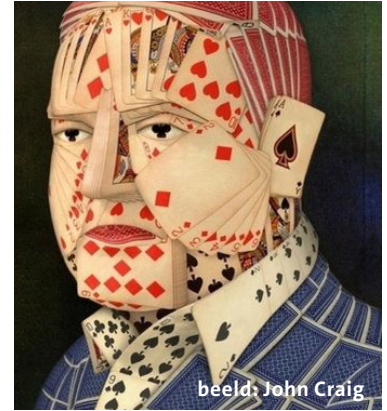
2♣ pas 2♦ pas
2♠¹

¹2♠ forcing voor 1 ronde

Hierna vraag je met 3♣ verder en als de openaar dan 3♣ herbidt, is dat *niet* forcing. Dit is al een verbetering maar je zit nog steeds lastig met een matige zeskaart schoppen en een hand waarmee je naar de manche wilt. Stel je hebt

♠HV7654 ♥AHV ♦AH2 ♣A

Je opent 2♣ en herbidt 2♠. Partner biedt

nu 3♣. Hoe geef je deze kaart nu aan? 3♣ is niet forcing, dan maar 4♣ of 3SA? Je maakt het jezelf te lastig en daarom zou 2♣ MF moeten zijn.

Maar ja is het dan al de standaard? Volgens mij is hier een verschuiving bezig. Over tien jaar is 2♣ MF de standaard. En omdat we in deze artikelenreeks in geval van twijfel voor de verandering gaan, kiezen we hier daar ook voor.

Sterke SA-ranges

Als je 2♣ opent, is het 2SA-rebid 23-24 en met 25+ bied je 3SA. Dit laatste is helaas nog standaard. Tot een jaar of tien geleden speelde ik ook nog dat je met sommige sterke SA-handen 3SA herbood totdat ik een aspirantentraining van Maarten Schollaardt bijwoonde. Hij vertelde de aspiranten, de jeugdcategory tot en met 20 jaar, dat je *nooit* 3SA moet herbidden. Na 2SA kun je nog van alles uitzoeken via puppet Stayman en Jacoby. Conventies die in de verdrukking komen na een 3SA-herbieding. Tijdens het MK- weekend eind oktober kwamen twee van dit soort handen voor. Guy Mendes de Leon en Thibo Sprinkhuizen lieten zien hoe je die aanpakt. Allereerst raapte Thibo tegen mij de volgende kaart op:

♠AH5 ♥A2 ♦AHVB9 ♣AH4

Je opent 2♣ en na 2♦ bied je 2SA. Partner biedt 4♦ om een zeskaart schoppen aan te geven zonder sleminteresse. Dit is niet standaard maar zo spelen zij het. Voor Thibo was meer nieuws niet nodig: hij vroeg azen en troefvrouw en toen partner die aangaf, bood hij 7SA. Lijkt allemaal niet lastig, toch werd dit groot slem drie keer gemist in de meesterklasse. Ook het volgende spel boden Guy en Thibo uitstekend:

♠ AHB		♠ 6543
♥ AHB97		♥ 2
♦ A3		♦ HB8
♣ AB8		♣ HV1062

West	Oost
2♣	2♦
2SA	3♣
3SA ¹	4♥ ²
4♠ ³	4SA ⁴
5♥ ⁵	5♠ ⁶
7♣	

¹5 hartens, ²klaveren, ³fit, ⁴azenvragen, ⁵4 zonder troef vrouw, ⁶goede slemponging

Helaas is deze afspraak niet de standaard en zelfs niet in de meesterklasse; bij een ander toppaar ging het als volgt:

2♣	2♦
3SA	5SA ¹
6♥	6SA

¹pick a slam

Dat de 2SA-herbieding 23⁺ is, zal over 20 jaar standaard zijn. Maar als het in de MK al niet standaard is, is het dat gewoon niet.

Expert-optie: Kokish

Een optie sterke handen meer te scheiden is door *Kokish* te spelen, bedacht door Eric Kokish, een Canadese topspeler die nu al jaren de coach is van het team van Nick Nickell, het meest succesvolle Amerikaanse team in de afgelopen 20 jaar. Kokish gebruikt 2♥ na 2♦ als een truc:

2♣	2♦
2♥	

2♥ is óf sterk met harten óf MF gebalanceerd. Hierna vraagt 2♠ waarna 2SA de sterke SA-hand aangeeft en alle andere biedingen een sterke hartenhand. Een kleine maar wél goede afspraak.

Op het moment dat je drie biedingen hebt om sterke, gebalanceerde handen aan te geven, kun je ervoor kiezen andere ranges aan te houden: 2SA-opening als 20-21, 2♣ gevolgd door 2SA als 22-23 en via Kokish als 24⁺.

Verder bieden na sterke opening

Er zijn de nodige antwoordenschema's die je kunt spelen na een 2♣-opening. De volgende varianten heb ik voorbij zien komen:

- 1 Je biedt altijd 2♦ na 2♣ en hoort wat openaar heeft.
- 2 Je biedt 2♦ met 0-7 en met 8⁺ bied je natuurlijk
- 3 Je biedt alleen met een goede kleur je kleur en anders 2♦
- 4 Je geeft direct je aantal controles aan

Optie drie speel ikzelf en die is volgens mij ook standaard. Je wilt de sterke hand de kans geven zijn hand te vertellen. Het is wel leuk om controles te weten, je weet dan tenminste snel of slem in de buurt is, maar het nadeel is dat je vaak te hoog komt om de goede fit nog te vinden. Je ziet hierin het grote voordeel van Precisie. Paren die zich van dat systeem bedienen, kunnen én controles én verdeling vinden voordat je te hoog komt, zolang de tegenpartij tenminste niet te hoog tussen biedt. Je wijkt alléén af het bieden van 2♦ als je zelf een goede, lange kleur hebt. Hoé goed moet je zelf afspreken; mijn afspraak is een kleur met twee tophonneurs vijfde of HB10xxx.

De termen goed en slecht zijn sowieso indicatief in het bridgejargon en vaak ook nog situatieafhankelijk. Vervolgens:

- De openaar geeft kleur aan
- De openaar biedt de kleur na het 2♦-antwoord. In principe op het laagst mogelijke niveau maar met een dichte kleur kun je springen:

2♣	2♦
3♥	

Hiermee geef je een solide hartenkleur aan, waarbij je gelijk harten vaststelt als troefkleur. De antwoordende hand kan meteen controlebiedingen bieden. Het voordeel van deze standaard is dat je uitgesteld 3M biedt als je een minder goede kleurkwaliteit hebt.

Tweede bod antwoorder

Daarna is volgens het *principle of fast arrival* de manche bieden zwakker dan simpel steunen:

2♣	2♦
2♥	3♥

3♥ is dus sterker dan 4♥. Verder zijn er geen standaard afspraken na de herbieding, al bestaat er wel een veelvoorkomende afspraak die ik niet schaar onder standaard. Namelijk 'second negative'.

Optioneel: Second negative

Volgens drs. Toine van Hoof: 'Conventionele herbieding van de antwoorder waarmee nogmaals een zwakke hand wordt aangegeven. De 'second negative' kan worden toegepast na een MF 2♣-opening van partner. Eerst wordt met 2♦ afgewezen en na de herbieding (van bijvoorbeeld 2♥ of 2♠) nogmaals met een bod in de naasthogere kleur (resp. 2♠ en 3♣).'

Een aardige beschrijving van de conventie, hoewel ik er enkele op- en aanmerkingen op heb. Allereerst zou je deze conventie ook kunnen spelen na een SF-opening, waarbij je ervanuit gaat nooit op twee niveau te passen:

2♣	2♦
2♠	3♣ <i>second negative</i>
3♠	

De enige manier om niet in de manche te komen. Zoals eerder geschreven, lijkt het me niet goed 2♣ als iets anders te spelen dan MF maar als je een SF speelt, is *second negative* een goede toevoeging.

Het tweede punt is dat je met het opvolgende bod altijd de *second negative* aangeeft. Dat is na 2♥ onhandig. Dan zou je niet meer met 2♠ echte schoppen kunnen aangeven. In de New York Times van 27 mei 1982 schrijft Alan Truscott daarom al dat je 3♣ altijd zou moeten gebruiken als *second negative*. Je klaveren niet kunnen bieden is veel minder erg dan je schoppen niet kunnen bieden.

Bij Team Oranje spelen we *second negative* niet dus we zien dit niet als standaard.

Samenvatting

- 2♣ is MF en daarna bestaan eigenlijk geen bijzondere afspraken. Dat is de standaard of zal het op korte termijn worden. De enige twee afspraken die daarna gangbaar zijn, is dat 3M herbieden een dichte kleur aangeeft en het *principle of slow arrival* opgaat.
- Er zijn twee opties die je kunt spelen: Kokish en *second negative*. Beide zijn goed speelbare afspraken maar niet standaard.
- Je krijgt meer mogelijkheden als je multi speelt. Daar kun je ook meer handen in stoppen.

Maar dat verdient een eigen artikel. De lezer mag gokken waar de volgende *Tims Standaard* over zal gaan...